

ВИХОВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ НАРОДНОЇ ХОРЕОГРАФІЇ

Надзвичайно важливе місце серед культурних здобутків будь-якого народу обов'язково посідають народні танці. Адже, саме в них великою мірою розкривається природа і душа народу, використовується національний одяг та інші атрибути щоденного вжитку, в художніх формах відображаються події та явища, взяті безпосередньо з побуту і праці.

За допомогою образів та засобів народної хореографії, танець виражає національний характер народу, почуття, настрої, відношення до життєвих проблем чи явищ, передає свої помисли. У танцювальних образах розкривається духовне життя народу, його побут, естетичний смак та ідея, відображаються події, взяті безпосередньо з його життя та праці, рідна природа. Наявність яскравих побутових рис і особливостей, поєднаних з віртуозною технікою, надає народній хореографії своєрідного колориту.

Танець – це яскрава творчість народу, яка відображає емоційний художній багатовіковий досвід, це не відокремлене явище в житті народу, це втілені в рухи світовідчуття, світосприймання та взаємини між людьми. А ці взаємини і світовідчуття безпосередньо впливають з духовної культури даного народу. Народний танець завжди має яскраву відображену тему та ідею, він завжди змістовний.

Одним із витоків народної хореографії є життєвий уклад народу, його звичаї, мораль, етика, народна творчість, які відтворюються у танці, передаються показом умовного ігрового характеру взаємовідносин.

Пройшовши довгий і складний шлях розвитку, народний танець отримав велике самостійне значення, став однією з форм естетичного виховання.

Багато дослідників пов'язують виховний вплив танцю з його значним фізично-культурним та духовно-культурним потенціалом, що сприяє всебічному розвитку дитини.

Безсумнівно, народний танець, як першоджерело хореографічного мистецтва відіграє значну роль у процесі формування духовного світу людини. Його особливості полягають у збереженні фольклорних традицій, емоційних, ритмічних, пластичних кодів та розвитку усіх властивих йому складових (збалансованих у контексті духовних, естетичних і технічних принципів).

У формуванні танцюриста народно-сценічний танець відіграє значну роль. Вивчаючи танці різних народів, їхній стиль та манеру виконання, танцюрист набуває знань, необхідних для творчого сприйняття і емоційного відтворення художніх образів. Виконавська майстерність багато в чому залежить від чіткого й легкого виконання технічно складних рухів. Відомо, що острах перед технічними труднощами позбавляє виконавця артистичності. Рухи його сковані, замість осмисленого художнього виконання – боязкість, невпевненість, безбарвність... [1, с. 21].

Курс навчання народної хореографії допомагає розвивати фізичні вміння танцюриста, координацію рухів всіх частин тіла, виховує витривалість і техніку правильного дихання під час танцю. Одночасно з удосконаленням можливостей танцюриста відбувається опанування ним стилістики народної хореографії, манери виконання, національних особливостей.

З першого руху – пліє біля палки – окрім розвитку технічних навичок, виховується музичність та елементи виразності... [1, с. 21].

Твори народного мистецтва, зокрема хореографічні, вчать бачити красу рідної землі, виховують повагу до людей, які створюють її матеріальні й духовні цінності. Тому, саме безпосереднє знайомство молоді з народною творчістю та спостереження за її побутуванням

надзвичайно збагачують творчу фантазію, розвивають уяву, сприяють вихованню національної самосвідомості та патріотичних почуттів.

Головною виховною цінністю народного танцювального мистецтва є те, що розвиток та формування особистості відбуваються цілком природно і невимушено, так що дитина, іноді, навіть не відчуває, що вона залучена до виховного процесу.

Народний танець, як один із жанрів фольклору, є результатом колективної творчості народних мас. Він узагальнює факти із життя і дає їм певну оцінку, формує об'єктивне ставлення до них. Виховна сила творів народної танцювальної спадщини полягає в їх правдивості, адже за своїм внутрішнім характером вони є реалістичними.

Тому, народне танцювальне мистецтво являється невід'ємною частиною виховного процесу.

Ефективність процесу виховання значною мірою залежить від того, наскільки узгоджуються впливи організованої виховної діяльності та об'єктивних умов... У процесі виховання формується внутрішній світ дитини, проникнути в який дуже важко [2, с. 238].

Знайомство з народною творчістю не тільки збагачує знання дітей, але й виховує повагу і любов до культури інших народів. Народні танці це не тільки захоплююче видовище, воно має великий виховний вплив як на виконавців, так і на глядачів.

Список використаних джерел

1. Зайцев Є. В. Основи народно-сценічного танцю / Є. В. Зайцев, Ю. В. Колесниченко. – Вінниця : Нова книга, 2007. – 416 с.
2. Фіцула М.М. Педагогіка. Навчальний посібник: видання друге / Фіцула М.М. – Київ: «Академвидав», 2007. – 560 с.